Sandheden for Retten, og anklagede for hele Verden vor reaktionære Regerings lovstridige Handlinger; alle forsvarede Frihed og Sandhed. De forhenværende Duma-Medlemmer opførte sig saaledes, at de bragte deres Dommere i Forlegenhed, og under Forhørene syntes Rollerne at ombyttes, saa at det var de anklagede, der optraadte som de sande Dommere. Det mest gribende Øjeblik i dette store, moderne Sørgespil var vistnok dengang, flere af de Bønder, der var Medlemmer af den første Duma, blev forhørte angaaende deres Færd i Maj og Juni 1906. De beskrev i faa Ord deres Kamp for Friheden.

»Jeg har gjort min Pligt. Mine Vælgere har godkendt min Opførsel,« sagde Schaposhnikoff, »for øvrigt er det mig ganske ligegyldigt, om I fordømmer eller frikender mig.« — »Jeg har underskrevet Viborg-Manifestet med fuld Viden om dets Indhold,« sagde Dragoff, en anden Deputeret. »Om I erklærer mig skyldig eller ej, vedkommer ikke mig. Een Ting vil jeg sige: I har hele Magten, men Retten, den er ikke paa jeres Side.«

Det samme stolte, ædle Sindelag viste de alle.

Deres Dom er kendt: de blev næsten alle dømte til tre Maaneders Fængsel og Tabet af alle deres politiske Rettigheder.

Da Dommen var faldet, sendte Moskow-Komiteen for »Russisk Union for Kvindens Rettigheder« følgende Adresse til de domfældte:

»I er blevet dømt skyldige af Retfærdighedens Repræsentanter, af de Mænd, der tav til det, som skete 3. Juni 1906, da Folkets Rettigheder og de konstitutionelle Love blev traadt i Støvet. I dette Øjeblik, der er saa fuldt af Skam for Rusland, ønsker vi, Medlemmer af »Russisk Union for Kvindens Rettigheder«, uden Hensyn til Partistandpunkter at udtale de Følelser for eder, som besjæler os. For tyve Maaneder siden valgte det russiske Folk eder som sine Repræsentanter, og sendte eder til den første Duma for at sikre sig den, gennem saa smertelige Ofre, erhvervede Ret til fri politisk og økonomisk Udvikling. I har retfærdiggjort eders Vælgeres Tillid; fra den første Gang, I traadte offentlig frem, har I erklæret eder for alle Borgeres Lighed uden Forskel paa Køn, Nationalitet og Stand. De Magter, der er Fjender af vort Lands Befrielse, har standset eders Virksomhed, og da I forsøgte at vise, ved hvilke Midler Folkets krænkede Rettigheder kunde forsvares, saa stævnede de eder for Domstolene. Men for hele den civiliserede Verdens Øjne stod I der, ikke som Forbrydere, men som de sande Dommere, hines Dommere, der forgreb sig paa det russiske Folks Rettigheder. Vi hylder eder varmt for det Mod og den ædle Værdighed, som I, vort Lands værdige Repræsentanter, viste i Retten. 18. Decembers Dom har bedækket Frihedens Undertrykkere med Skændsel og har udødeliggjort deres Ofres Navne, Navnene paa de første parlamentariske Forsvarere af Ruslands Frihed.«

Moscow 4. Jan. 1908.

Z. Mirovitch.

(Efter »Jus Suffragii«.)

Lidt om Arbejdet for Mødres Beskyttelse og for en Reform af den seksuelle Ethik i Tyskland.

Af *Johanne Lund Jacobsen.*

I Januar 1905 stiftedes i Berlin en Forening med det dobbelte Formaal at tilstræbe en ny Ethik særlig paa det seksuelle Omraade, og at yde alle Mødre, gifte som ugifte, Hjælp og Beskyttelse, naar de maatte trænge til det. Foreningen kalder sig »Bund für Mutterschutz« og ledes af et Udvalg paa mindst 36 Medlemmer og en Bestyrelse paa 7 Medlemmer, hvis Formand er Dr. phil. *Helene Stöcker*, der, skønt endnu ung, har gjort sit Navn bekendt over hele Tyskland, ja ud over dette Riges Grænser, ved sine Skrifter, der har høj ethisk og æstethisk Værd, ved sine Foredrag og ved sit opofrende, energiske Arbejde for den Opgave, hun har valgt at sætte sine Kræfter ind paa.